

MALDOS SAVAITĖS SKAITINIAI

DEŠIMT MALDOS DIENŲ

2021 m. sausio 6–16 d. d.

www.tendaysofprayer.org

Helmut Haubeil

SIEKIME ATSINAUJINIMO

TURINYS

Įvadas

Įžanginis žodis

1 diena – PATI VERTINGIAUSIA IŠGANYTOJO DOVANA

2 diena – DOVANOS SUVOKIMAS

3 diena – KLUSNUMAS JĖZUI

4 diena – ATSINAUJINIMAS PRAKTIŠKAME GYVENIME

5 diena – KUO SKIRIASI „DVASINIAI“ IR „KŪNIŠKI“ ŽMONĖS

6 diena – KAIP DIEVAS SPRENDŖIA MŪSŲ SUNKUMUS?

7 diena – MALDA DIEVO PAŖADAIS

8 diena – KLUSNUMAS PER JĖZŲ

9 diena – AR AŠ DIRBU DIEVUI, AR JIS VEIKIA PER MANE?

10 diena – SIEKIME ATSINAUJINIMO DRAUGE

Ižanginis žodis

„Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.“ (*Luko 21, 36*) Mūsų Viešpats Jėzus kreipėsi į savo mokinius ir atskleidė, kokie įvykiai turi įvykti prieš Jam ateinant į šią žemę. Kiekvienas iš mokinių buvo susidomėjęs ateitimi, nes viltis, jog Kristus įkurs Dievo karalystę, buvo labai stipri. Net po Jėzaus prisikėlimo iš mirusiųjų, prisiartinę prie Jo mokiniai klausė: „Ar Tu šiuo metu įkursi savo karalystę?“

Mes, žmonės, užduodame klausimus, kurie mums yra svarbūs. Mes norime, kad blogis nustotų egzistavęs ir kančios išnyktų. Viešpats žino, kokie trapūs mes esame. Jis žino mūsų lūkesčius ir mūsų mintis. Be Jo mes neturėtume stiprybės, be Jo paguodos mes neatlaikytume išmėginimų. Saliamonas patarė: „Apsvarstyk Dievo darbus! Kas gali ištiesinti, ką Jis padarė kreiva? Gerą dieną džiaukis gerove, o nelaimės dieną svarstyk.“ (*Mokytojo 7, 13*)

Artinantis paskutiniųjų Biblijos pranašysčių išsipildymo metui kova neišvengiamai intensyvės. Piktojo įniršis yra didis, tačiau mūsų Viešpaties galia ir apsauga – tai neįveikiamas mūras negailestingojo kelyje. Tas, kuris sukūrė akis, akylai stebi savo vaikus: „Viešpaties akys žvelgia į teisiuosius, Jo ausys girdi jų šauksmą.“ (*Psalmė 34, 16*)

Viešpaties pažadai yra tikri. Juos krikščionybės istorijos laikotarpiu Dievo žmonės išmėgino ir savo liudijimu prisidėjo prie gausaus būrio liudytojų, kurie „tikėdami užkariavo karalystes, įvykdė teisingumą, įgijo pažadus, užčiaupė liūtams nasrus, užgesino ugnies karštį, paspruko nuo kalavijo ašmenų, atsigavo iš silpnumo, tapo galiūnais kovoje, privertė bėgti svetimųjų pulkus.“ (*Hebrajams 11, 33–34*)

Šiandien pandemijos supurtytas visas pasaulis nustebęs klausia: „Kas įvyko?“ O juk, kai mąstai apie savo sėkmę, kuri savo planus, užsiimi savo „didžiais“ darbais, nemąstai apie Viešpatį ir savo gyvenimo trapumą... Tas, kuris sujudino abejingumo ir apatijos grandinę, privertė sunerimti. Jeigu teisus žmogus yra paliečiamas pandemijos, tai ką kalbėti apie pasirinkusiuosius nuodėmę. Kiekvienas žmogus yra raginamas rinktis: sėdėti ir mokytis prie Jėzaus kojų ar sėdėti prie kiaulių lovio ir, geriausiu atveju, mąstyti: kas atsitiko ir kodėl tai palietė mane?..

Mūsų Viešpats žino, ką reiškia būti netikėtai užkluptam. Tu nelauki, nesitiki, o vis dėlto prie tavęs prisėlina neganda ir, neatsiklaususi tavo valios, užgriūva visu savo svoriu. Dievas mus myli. Jokie sunkumai ar išbandymai negali pakeisti tiesos, kad Viešpačiui mes esame brangūs! Jis žino, su kokiais ateities pavojais susidursime.

Kalbėdamas savo mokiniams Jėzus įspėjo: „Saugokitės, kad jūsų širdis nebūtų apsunkusi nuo svaigalų, girtybės ir kasdienių rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai. It žabangai ji užgrius visus žemės gyventojus. Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaukyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.“ (Luko 21, 34–36)

Apsunkusi širdis yra neįtraukiama laiko ženklams. Ji nesuvokia vykstančių įvykių prasmės ir nepasiruošia būsimoms nelaimėms bei Žmogaus Sūnaus atėjimui. Netikėtumai ir nuostabą keliančių ateities įvykių tikimybė yra labai didelė. Artėjančioms dienoms mus gali paruošti tik mūsų Viešpats Jėzus, kuris tarpininkauja dangiškojoje šventykloje už mus ir per savo Dvasią ragina „visą laiką budėti ir melstis“. Tu negali pakeisti ateities, tačiau tu gali pasiruošti vienam iš svarbiausių žmonijoje įvykių – Kristaus antrajam atėjimui.

Mums reikia atnaujinančios, iš aukštybių ateinančios jėgos. Melskime Viešpaties Dvasios, kad geriau pažintume Dievo meilę, iširtume savo širdis, išaukštintume Dievo Žodį. „Jūs juk apie Jį išgirdote ir pagal Jį išmokote, kokia yra tiesa Jėzuje: **privalu atsizadėti ankstesnio senojo žmogaus gyvenimo būdo, žlugdančio apgaulingais geismais, atnaujinti savo proto dvasią, apsivilkti nauju žmogumi, sutvertu pagal Dievą teisme ir tiesos šventume.**“ (Efeziečiams 4, 21–24; paryškinta aut.)

Šie *Dešimties maldos dienų* susitikimai, naudojantis media priemonėmis arba susirenkant grupėse, yra galimybė prisijungti prie pasaulinės Adventistų bažnyčios ir, vieningai susijungus maldoje, melsti Dievo atnaujinimo. Ir „palaimintas žmogus, kuris ištvėria išmėginimą, nes, kai bus iširtas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas yra pažadėjęs jį mylintiems.“ (Jokūbo 1, 12)

Aš ir mano šeima širdimis ir maldomis – su Jumis, brangūs broliai ir seserys.

Lietuvos Konferencijos prezidentas,
Valius Eičinas

Įvadas

Sveiki, prisijungę prie *Dešimties maldos dienų!* Mes įsitikinę, kad malda – tai atsinaujinimo lopšys. Dievas per praėjusius metus, kai mes kartu ieškojome Jo meldamiesi ir pasninkaudami, padarė daug stebuklų. Šventoji Dvasia keitė žmones, skatino juos skelbti Evangeliją, atkūrė bendruomenes ir pažeistus santykius. Štai tik keli gauti liudijimai:

*„Dešimties maldos dienų metu aš išsaciau Dievui dvi problemas: (1) kad Jis išlaisvintų mano dukrą nuo priklausomybės narkotikams, ir (2) kad mano vyras grįžtų į Bažnyčią. Prasadėjus metams, aš galėjau šlovinti Dievą, nes dukra jau aštuonis mėnesius nesisvaigino amfetaminu, įsigijo namus ir dirba visą darbo dieną. Mano vyras pasikrikštijo antrą kartą, ir šiais metais mudu kartu dalyvavome **Dešimties dienų maldoje**. Šlovė Dievui, mūsų Tėvui, per Jėzų Kristų!“ (N. C.)*

*„Visa mūsų bendruomenė pradėjo melsti lietaus, nes mūsų šaliai grėsė sausra. Meldėmės karštai, visi pasninkavo, tačiau aš noriu padėkoti **Dievui**, kuris per tris dienas atsakė į mūsų maldas gausiu lietumi. Dabar pas mus lyja kasdien.“ (L. M.)*

„Maldu dėka ligoniai pasveiko, iširusios šeimos susijungė, net mirusiųjų artimieji atgavo viltį, o žmonės vėl atidavė savo gyvenimą Dievui. Mes tarnaujame gyvajam Dievui! Nekantraudami laukiame, ką Jis paruos mums šiais metais.“ (Derekas)

Ar girdite, kaip Dievas kviečia jus atsinaujinti? Biblijoje galite rasti daugybę pažadų, skirtų asmeniškai jums:

„Jeigu Mano tauta, vadinama Mano vardu, nusižemins, melsis, ieškos Mano veido ir nusigręš nuo savo nedorų kelių, Aš išgirsiu savo dangaus buveinėje, atleisiu nuodėmes ir atgaivinsiu kraštą.“ (2 Metraščių 7, 14)

„Kai Manęs ieškosite, rasite Mane. Taip, jeigu visa širdimi Manęs ieškosite.“ (Jeremijo 29, 13)

„Ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.“ (Apaštalų darbų 2, 21)

„Artinkitės prie Dievo, ir Jis artinsis prie jūsų.“ (Jokūbo 4, 8)

„Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs Mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su Manimi.“ (Aprėškimo 3, 20)

Kad ir kur esate šiuo metu, Dievas arčiau nei gali atrodyti. Jis trokšta išlieti savo palaiminimus mūsų šeimoms, mūsų Bažnyčiai, mūsų kaimynams ir pasauliui, kuriame gyvename!

Mūsų maldų tema – „**SIEKIME ATSINAUJINIMO**“.

2021 metų *Dešimties maldos dienų* laikotarpiu kviečiame jus siekti atsinaujinimo. Melsdamiesi pasitikėkite Dievo pažadu, kurį Jis davė Zerubabeliui: „**Ne galybe, ne jėga, bet Mano Dvasia, – skelbia Galybių Viešpats.**“ (*Zacharijo 4, 6*) Dievo žodžius galima suformuluoti taip: „Tai, ką jūs planuojate, nepasieksite nei galinga kariuomene, nei kitokiomis žmogiškomis jėgomis. Tai padarys tik Mano Dvasia! Aš, galybių Viešpats Visagalis, jums tai pažadu.“

Šiandien Dievas trokšta įvykdyti neįtikėtinus dalykus mūsų gyvenime ir mūsų bendruomenėse. Jo planai ženkliai viršija mūsų galimybes, todėl, tik turėdami nuolatinę ryšį su Juo per maldą, mes galėsime įvykdyti užduotį, kurią Jis mums patikėjo. Viešpats kviečia: „**Šaukis Manęs, ir Aš atsiliėpsiu! Pasakysiu tau nuostabių dalykų, paslapčių, kurių nežinojai.**“ (*Jeremijo 33, 3*)

Prisijunkite prie mūsų maldoje dėl atsinaujinimo ir žadėtojo Šventosios Dvasios išliejimo! Ieškokime Dievo karalystės, ir pamatysime, kaip Jis atvers mums dangiškąsias malones!

Patarimai maldos susitikimams:

- Maldose nedaugiažodžiaukite. Melskimės vienu-dviem sakiniais dėl kiekvienos reikmės. Po to leiskime melstis kitiems. Melskitės tiek kartu, kiek jausite poreikį, taip, tarsi su kuo nors kalbėtumėtės.
- Tyla – geras dalykas, nes kiekvienam suteikia galimybę įsiklausyti, ką kalba Šventoji Dvasia.
- Milžiniška palaima – bendri giesmių giedojimai, kuriems vadovauja Šventoji Dvasia.
- Užuot kalbėję apie jūsų maldos reikmes, tiesiog melskitės. Vėliau tas, kas dalyvauja maldoje, gali melstis dėl jūsų reikmių.

Mes pasitikime Dievo pažadais

Didi palaima – melstis Dievo pažadais. *Visi Dievo įsakymai ir įsakai taip pat yra Jo pažadai.* Mat Dievas niekuomet neprašys mūsų padaryti to, ko nepajėgtume padaryti padedant Jo galiai. Maldos metu paprasta koncentruotis ties jūsų poreikiais, dejuoti ir apraudoti savo situaciją. Tačiau tai nėra maldos tikslas. Maldos paskirtis – sustiprinti mūsų tikėjimą. Todėl meldamiesi pasitikėkite Dievo pažadais. Pakelkite savo žvilgsnį nuo savęs, nuo savo silpnybių bei trūkumų ir nukreipkite į Jėzų. Žvelgdami į Jėzų, mes tampame panašus į Jį.

Elena Vait mus įkvepia tokiais žodžiais: „Kiekvienas pažadas Dievo Žodyje yra skirtas mums. Meldamiesi pasikliaukite Jehovos duotu žodžiu ir tikėkite Jo pažadais. Jo Žodis sako: jei jūs prašysite tikėdami, tai gausite visas dvasines palaimas. Prašykite atkakliai, ir jūs gausite nepalyginamai daugiau nei prašote ar išmanote.“ („In Heavenly Places“, p. 71)

Kaip pasitikėti Dievo pažadais? Meldamiesi už pasaulio reikmes, jūs galite perskaityti, tarkim, Jono 14, 27 ir pasakyti: „Viešpatie, savo Žodyje Tu mums pažadėjai: ‘Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip Aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!’ Duok mums ramybę, kurią pažadėjai.“ Padėkokite Dievui už suteiktą ramybę, netgi jei ir nepajusite jos tuojau pat.

PASNINKAS

Kviečiame jus *Dešimties maldos dienų* metu laikytis pasninko, kokio laikėsi pranašas Danielius. Pradėti metus nuo pasninko ir maldos – nuostabus būdas ateinančiais mėnesiais pašvęsti savo gyvenimą Dievui. Elena Vait rašo: „Šiandien ir kiekvieną dieną iki pat laikų pabaigos Dievo tauta turi būti atkaklesnė ir atidesnė, pasitikėti ne savo išmintimi, bet savo Vado išmintimi. Dievo vaikai turi paskirti dienas pasninkui ir maldai. Nebūtinai visiškai nieko nevalgyti, tačiau reikia sumažinti maisto kiekį ir valgyti patį paprasčiausią maistą.“ („Counsels on Diet and Foods“, p. 188–189)

Mes žinome, kad būsimas pranašas Danielius dešimt dienų valgė vien vaisius ir daržoves. Šiomis maldos dienomis rekomenduojame laikytis tokios pat nesudėtingos dietos. Jei siekiame turėti aiškesnį protą, kad paklustume Dievo balsui, ir trokštame priartėti prie Jo, mes turime būti tikri, kad tam netrukdys mūsų maitinimosi įpročiai.

Pasninko paskirtis – ne tik susilaikyti nuo valgymo. Kviečiame susilaikyti nuo TV laidų ir filmų, kompiuterinių žaidimų ir *Facebook'o*, *YouTube* peržiūrų. Kartais veiksniai, kurie nėra blogi, gali atimti daugybę mūsų brangaus laiko. Kiek tik įmanoma, atidėkite viską, kad turėtumėte galimybę daugiau laiko praleisti su Dievu.

Pasninkas – tai nėra greitas būdas gauti stebuklus iš Dievo. Jo pagrindinis tikslas – NUSIŽEMINIMAS, leidžiant Dievui veikti mūsų viduje ir per mus. Artėkime prie Jo per maldą ir pasninką, ir Jis taip pat artės prie mūsų.

ŠVENTOJI DVASIA

Prašykite, kad Šventoji Dvasia parodytų, kaip ir ko reikėtų melsti konkrečiam žmogui arba už konkrečią situaciją. Biblija byloja, kad mes nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl būtent Šventoji Dvasia užtaria mus.

„O ir Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl pati Dvasia užtaria mus neišsakomais atodūšiais.“ (*Romiečiams 8, 26*) „Į tokias maldas Dievas atsako su malonumu. Kai karštai ir atkakliai siunčiame maldas Kristaus vardu, tai esame užtikrinti, kad Dievas yra arti ir pasiruošęs atsakyti į mūsų maldą ir suteikti **‘nepalyginti daugiau negu mes prašome ar išmanome.’** (*Efeziečiams 3, 20*)“ (*Elena Vait. „Paslėpti lobiai“*, p. 121)

TIKĖJIMAS

Pranašystės Dvasia mus padrąsina, kad „malda ir tikėjimas padarys tai, ko negali padaryti jokia žemiška jėga.“ (*Elena Vait. „Gydymo tarnystė“*, p. 377) Ji primena, kad mes „galime prašyti bet kokios Jo pažadėtos dovanos. Po to turime tikėti, kad gavome, ir padėkoti Dievui už tai.“ (*Elena Vait. „Ugdymas“*, p. 301) Todėl tegul tai tampa jūsų tikėjimo taisykle, įpročiu – iš anksto dėkoti Dievui už tai, ką Jis ruošiasi jums padaryti, atsakydamas į jūsų maldas.

MALDA UŽ KITUS

Kviečiame jus melstis už žmones, kurie Dievo valia yra jūsų gyvenime. Išsirinkite penkis-šešis žmones; tai gali būti jūsų artimieji, draugai, kolegos, kaimynai ar tiesiog pažįstami. Raskite laiko ir paklauskite Dievą, ko jūs turėtumėte melsti. Prašykite, kad Jis uždėtų jums tikro rūpinimosi šiais žmonėmis našta. Užsirašykite šių žmonių vardus ant lapelio ir pasidėkite jį matomoje vietoje, tarkime, savo Biblijoje. Jus nustebins, koku būdu Dievas atsako į maldas!

DEŠIMTIES DIENŲ MALDOS IŠŠŪKIAI

Jėzus kviečia mus ne tik melstis, bet ir padėti stokojantiems: „**Juk Aš buvau išalkęs, ir jūs Mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir Mane pagirdėte, buvau keleivis, ir Mane priglaudėte, buvau nuogas – Mane aprenėte, ligonis – Mane aplankėte, kalinys – atėjote pas Mane.**“ (*Mato 25, 35–36*)

Elena Vait savo knygoje „Gydymo tarnystė“ (p. 380) rašo: „Mes privalome gyventi dvejopą gyvenimą – minčių ir veiksmy gyvenimą, tylios maldos ir nuoširdaus darbo gyvenimą.“ Mūsų Gelbėtojas mums padovanojo tiek meilės, kad mes turime privilegiją dalytis ja su draugais, kaimynais, nepažįstamais žmonėmis, su visais, kurie jaučia jos poreikį.

Paklauskite Dievą, kaip po *Dešimties maldos dienų* jūsų bendruomenė ir jūs asmeniškai galite pasitarnauti aplinkiniams. Tačiau ruošdamiesi maldos savaitei, neleiskite pasiruošimo rūpesčiams atitraukti jūsų dėmesio nuo maldos: „Jūsų asmeninės pastangos, skirtos artimiesiems išgelbėti, turi būti lydimos nuoširdžios maldos vienumoje. Norint suprasti sielų išgelbėjimo mokymą, reikia gilios išminties. Prieš eidami pas žmones, pirmiausia ateikite pas Jėzų. Tarnauti žmonėms pasiruošiama prie dangiškojo malonės sosto.“ (*Elena Vait. „Prayer“, p. 313*)

Dešimties maldos dienų internetiniuose šaltiniuose jūs rasite dešimtis patarimų, kaip tarnauti. Jėzus kviečia tapti Jo rankomis ir kojomis pasaulio stokojantiems!

SIEKIME ATSINAUJINIMO

1 DIENA

PATI VERTINGIAUSIA IŠGANYTOJO DOVANA

„Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo.“ (*Luko 11, 13*)

„Neturiu ko jam padėti ant stalo...“ (*Luko 11, 6*)

„**Viešpatie! Išmokyk mus melstis!**“ – Kristų paprašė Jo mokiniai. Jie matė, kaip Jėzus kiekvieną dieną bendravo su savo dangiškuoju Tėvu, ir norėjo savo gyvenime turėti tokią pat jėgą.

Jėzus atsakė mokiniams per įsimintiną pamoką, susidedančią iš trijų dalių: (1) Viešpaties maldos, (2) palyginimo apie žmogų, vidurnaktį kaimyną prašantį duonos, ir kulminacijos – (3) būtinybės nuolat prašyti Šventosios Dvasios (žr. *Luko 11, 1–13*).

Palyginime (Luko 11, 5–8) vienas žmogus neturėjo kuo pamaitinti draugo, atvykusio pas jį vėlai vakare. Tad jis nuskubėjo pas savo kaimyną pasiskolinti duonos, paaiškindamas, jog neturi ko padėti ant stalo. Jis atkakliai prašo, kol negauna trokšamos duonos, kuria pasidalytų su savo svečiu. Iš šio palyginimo suprantame, jog turime eiti pas Jėzų, kad, iš Jo gavę, pasidalytume su kitais žmonėmis. Deja, mes neretai suvokiame, kad norėdami pasidalyti Gyvybės duona, neturime, ką pasiūlyti!..

Toliau Jėzus susieja šio palyginimo keblumą („Neturiu ko padėti ant stalo“) su mūsų reikme prašyti Šventosios Dvasios: „**Tad ir Aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota.**“ (*Luko 11, 9*)

Jėzus ragina mus atkakliai prašyti

Minėtame Luko 11-ame skyriuje Jėzus dešimt kartų pabrėžia, jog turime prašyti, kad Šventoji Dvasia būtų mūsų gyvenime. Nežinau Evangelijoje nė vieno kito teksto, kuriame Jėzus su tokia meile įtikinėtų mus įsiklausyti į Jo žodžius: „Tad ir Aš jums sakau: **prašykite**, ir jums bus duota; **ieškokite**, ir rasite; **belskite**, ir jums bus atidaryta. Kiekvienas, kas **prašo**, gauna, kas **ieško**, randa, ir **beldžiančiam** atidaroma. Kur jūs matėte tokį tėvą, kad duonos **prašančiam** vaikui duotų akmenį?! Ar **prašančiam** žuvies atkištų gyvatę? Arba **prašančiam** kiaušinio duotų skorpioną? Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį **prašo.**“ (*Luko 11, 9–13*)

Šiose keliuose eilutėse veiksmažodį „prašyti“ Jėzus panaudoja šešis kartus ir savo mintį paryškina veiksmažodžiu „ieškoti“ ir „belsti“, pakartodamas juos po du kartus. Visi jie yra *veiksmo* žodžiai. Jėzus aiškiai parodo, jog mes turime atlikti konkrečius veiksmus, kad būtume pripildyti Šventosios Dvasios. Paskutinė

pavartota veiksmazodžio „prašyti“ forma (originalo – graikų kalba – reiškia *tęstinį laiką*) rodo, kad mes privalome prašyti ne vieną kartą, o nuolatos. Akivaizdu, kad Jėzus nuoširdžiai ragina mus sužadinti savyje troškimą gauti Šventąją Dvasią. Jis žino, kad mes praleisime kai ką iš esmės svarbaus, jei nuolatos neprašysime dosnių Jo Dvasios palaimų.

Elenos Vait knygoje „Paslėpti lobiai“ (p. 119) skaitome: „Dievas nesako: ‘Paprasyk kartą, ir tau bus duota.’ Jis liepia mums prašyti. Atkaklus prašymas suteikia prašytojui rūpestingesnę laikyseną ir vis didėjančią norą gauti tai, ko jis prašo.“

Ar kada susimąstėte, kodėl pats Jėzus skirdavo tiek daug laiko kasdieni maldai? Elena Vait paaiškina: „Kiekvieną rytą Jis bendraudavo su savo dangiškuoju Tėvu, kaskart iš naujo gaudamas iš Jo Šventosios Dvasios krikštą.“ („Signs of the Times“, 1895 11 21)

Taigi Jėzus parodė mums maldos gyvenimo pavyzdį. Paklauskite save: jeigu net Jėzui reikėjo kasdienio Šventosios Dvasios atnaujinimo, tad kiek tai svarbu mums?

Bažnyčios nario liudijimas

„Pastaruosius dvejus metus aš kasdien meldžiu, kad man būtų išlieta Šventoji Dvasia... Mano bendravimas su Dievu tapo nesuvokiama patirtimi. Mano gyvenime ėmė aiškiau reikštis Dvasios vaisiai, apie kuriuos kalbama Galatams 5-ame skyriuje; ir tai prasidėjo tada, kai aš paprašiau Jėzų apsigyventi manyje, vykdyti per mane Jo valią ir kiekvieną dieną atnaujinti mane Šventąja Dvasia. Aš su dideliu džiaugsmu skaitau Bibliją ir liudiju Kristų, todėl manyje sustiprėjo noras melstis už kitus žmones. Be to, mano gyvenimas pasikeitė iš esmės... Aš raginu jus šešias savaites kiekvieną dieną melsti, kad Šventoji Dvasia pripildytų jus, o tada pažiūrėti, kad įvyks.“ (K.)

Malda Dievo Žodžiu

Kodėl mes negauname atsakymo į visas savo maldas?

„Geidžiate ir neturite? Tuomet žudote. Pavydite ir negalite pasiekti? Tuomet kovojate ir kariaujate. Jūs neturite, nes neprašote. Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – tik savo įnoriams patenkinti.“ (Jokūbo 4, 2–3)

Brangus dangiškasis Tėve, atleisk mums, kad užmirštame nuolatos prašyti Šventosios Dvasios. Dėkojame Tau, kad, kai mes išpažįstame savo nuodėmes, Tu lieki ištikimas savo pažadui atleisti mums.

Mūsų prašymai parodo, kiek mes vertiname Dievo raginimą

„Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo.“ (Luko 11, 13)

Brangus Tėve, ačiū Tau už Tavo pažadą duoti mums Šventosios Dvasios. Mes prašome išlieti Šventąją Dvasią dabar ir dėkojame, kad išklausei. Mokyk mus pasikliauti Tavo pažadais.

Dievas žada mums duoti apščiai gyvenimo!

„Kas Mane tiki, kaip Raštas sako, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės. Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjęsieji.“ (Jono 7, 38–39)

Brangusis Viešpatie, ačiū Tau už srovės gyvojo vandens, kuri Tu lieji tikintiems Tave. Padėk mums kasdien, nuolatos pasikliauti Kristumi, kad Tu įvykdysi savo pažadus mūsų gyvenime.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Dėkokite Dievui už gautas palaimas ir šlovinkite Jį už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo mokymas: Prašykite Dievą apdovanoti jus išmintimi sprendžiant iškylančius keblumus ir priimant sprendimus.

Maldos už Bažnyčią: Prašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios pastangas.

Vietinių bendruomenių reikmės: Pasimelskite už iškylančias vietinių bendruomenių narių, jų šeimų ir kaimynų reikmes.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam dėkodami arba giedodami.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Garbė Dievui Tėvui“ („Edeno aidai“, Nr. 70)
- „Melstis įpraski kas dieną“ („Edeno aidai“, Nr. 103)
- „Dieve, meldžiamės Tau“ („Edeno aidai“, Nr. 101)
- „O malda, tu stebuklinga“ („Edeno aidai“, Nr. 98)
- „Dievo Dvasia Tu Šventoji“ („Edeno aidai“, Nr. 67)

2 DIENA

DOVANOS SUVOKIMAS

„Kad galėtumėte suvokti ... koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą.“ (*Efeziečiams 3, 18–19*)

Gauti Šventosios Dvasios dovaną, atsiduoti Dievo valiai ir augti tikėjimu

Kaip pažinti Dievo meilės pilnybę? Paskaitykime, ką apie tai kalba apaštalas Paulius Laiške efeziečiams (3, 14–21):

1. Pirma, mes turime gauti Šventosios Dvasios dovaną. **„Kad iš savo šlovės lobio suteiktų jums stiprybės Jo Dvasios galia sutvirtinti jumyse vidinį žmogų.“** (*eil. 16*)
2. Antra, savo gyvenime mes turime visiškai atsiduoti Kristui ir palaikyti su Juo artimą, nuolatinį bendravimą, kad Jis galėtų **„per tikėjimą gyventi mūsų širdyse.“** (*eil. 17*)
3. Trečia, galiausiai mūsų tikėjimas augs ir taps brandus per Kristų ir mumyse gyvenančią Šventąją Dvasią. Mes būsimė **„išisakniję ir įsitvirtinę meilėje.“** (*eil. 18*)
4. O visa tai vainikuos pažinimas – mes pažinsime Dievo meilės pilnatvę. Dievas duos mums jėgų **„suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę.“** (*eil. 18–19*)

Dievo meilė ištveria visus išbandymus

Apžvelkime palyginimą apie sūnų palaidūną, pateiktą Luko 15, 11–32. Kartą jaunesnysis sūnus atėjo pas tėvą (kuris simbolizuoja Dievą) ir pareiškė, kad nori palikti namus ir gyventi savarankiškai. Matyt, jo netenkino tėvo namuose įvestos taisyklės (Dievo įsakymai). Jis pareikalavo duoti jam dalį nuosavybės, į kurią tuo metu dar neturėjo teisių. Tėvas padalijo turtą, suteikdamas sūnui visišką veikimo laisvę, nes mylėjo jį ir gerbė jo pasirinkimą (taip ir Dievas elgiasi su mumis).

Netrukus sūnus iškeliavo į tolimą šalį ir ten iššvaistė savo turtą palaidai gyvendamas. Tirpstant pinigams, „draugų“ ratas siaurėjo, ir galiausiai jis liko vienas.

Negana to, šalyje, kur jis gyveno, kilo baisus badas. Žūtbut stengdamasis išgyventi, jis ėmė ieškotis darbo, tačiau viskas, ką jam pasiūlė, – tai ganyti kiaules. Jis kentė alkį, bet jam neleido maitintis net kiaulių jovalu.

Kaip dažnai atsitinka užklupus skurdui ir išbandymams, sūnus susimąstė apie gyvenimą. Jis galvojo apie tai, kad visi jo tėvo samdiniai apščiai turi duonos, tuo tarpu jam tenka badauti. Todėl jis apsisprendė grįžti pas tėvą ir pasakyti: „**Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!**“ (eil. 18–19)

Sūnus iškeliavo į savo namus sujauktais jausmais, bet tėvas jau laukė jo. Pilnas atjautos tėvas išbėgo sūnaus pasitikti, susigraudino, puolė jam ant kaklo ir pabučiavo, nors sūnus greičiausia buvo purvinas ir dvokiantis. Dar nebaigus sūnui savo kalbos, tėvas liepė tarnams atnešti geriausius drabužius ir aprėdyti grįžusį sūnų bei iškelti puotą. Jis, be abejo, mylėjo savo sūnų kaip ir anksčiau. Šitame palyginime girdimas visas išganymo planas: nusidėjėlio atgaila ir išpažintis, Tėvo nekantraujantis laukimas ir džiaugsmingas priėmimas sugrįžusiojo į namus. Dievas mus myli pasiaukojančia meile. Tačiau mes turime ateiti pas Jį, kaip tai padarė sūnus palaidūnas, grįžęs pas savo tėvą. Dievo meilė ištvėria visus išbandymus. Jis nedels svetingai priimti ir mus.

Tik sūnui grįžus tėvas galėjo išlieti jam visą savo meilę. Tai buvo galima tik tada, kada sūnus buvo pasirengęs priimti visa, ką tėvas norėjo jam pasiūlyti. Pagaliau niekas nekliudė jų artimiems giminystės santykiams, todėl sūnus galėjo patirti tobulą tėvo gerumą, kuris niekada nenustojo jo laukti.

Dabar grįžkime prie klausimo, kaip pažinti Dievo meilės pilnybę? Tai įmanoma, jei kiekvieną dieną visiškai paklūstame Kristui per Šventąją Dvasią. Ir kai Dievo meilė pripildys mūsų gyvenimą, mes tapsime Jo meilės laidininkais kitiems žmonėms. Juo daugiau atiduosime, tuo daugiau gausime. Elena Vait pastebi: „Jums reikia kasdienio meilės krikšto, meilės, kuri kadaise vienijo apaštalus vieningoje visumoje.“ („Liudijimai Bažnyčiai“, t. 8, p. 191)

O kodėl taip svarbu suprasti Dievo meilės pobūdį? „Paulius suprato, jog tam, kad žmogus pamiltų Kristų ar tikėjimo akimis pažvelgtų į kryžių, jis pirmiau turi suprasti Kristaus charakterį. Čia turi prasidėti tas gilinimasis, kuris taps atpirktųjų mokslu ir giesme per visą amžinybę.“ (Elena Vait. „Apaštalų darbai“, p. 203) Kaip džiugu

suvokti neprilygstamą, daugialypę Gelbėtojo meilę! Ar jūs nenuspręsite jau šiandien nukreipti akis į Jėzų?

Malda Dievo Žodžiu

Kuris įsakymas didžiausias?

„Jėzus jam atsakė: **‘Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu... Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį.’**“ (Mato 22, 37. 39)

Ačiū, Tėve, kad myli mane. Padėk, kad aš mylėčiau Tave visa širdimi, visa siela ir visu protu. Ačiū, kad Tu jau atsakai į šitą maldą pagal savo valią. Aš noriu mylėti savo artimuosius, padėk man! Padaryk mane savo meilės laidininku!

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautas palaimas ir šlovinkite Jį už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties sprendžiant kasdienes reikalus.

Malda už Bažnyčią: Paprašykite Dievą palaiminti vietines bendruomenes, regionines Bažnyčios organizacijas ir Pasaulinę Bažnyčią.

Malda už vietinę bendruomenę: Pasimelskite už kasdienės Bažnyčios narių, jų šeimų ir kaimynų reikmes.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui

- „Vėl akimirkos brangios“ („Edeno aidai“, Nr. 184)
- „Viešpatie, leiski, kad aš praregėčiau“ („Edeno aidai“, Nr. 108)
- „Dievas – tai meilė“ („Edeno aidai“, Nr. 12)
- „Aš myliu, Kristau, tuos“ („Edeno aidai“, Nr. 183)

3 DIENA

KLUSNUMAS JĖZUI

„Dėl Dievo gailestingumo raginu jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui patinkančią auką, kaip dvasinį garbinimą.“ (Romiečiams 12, 1)

Mano patirtis (liudijimas)

Būdamas trisdešimt šešerių, buvau verslininkas. Kai man sukako keturiasdešimt vieneri, netikėtai mirė mano draugas pastorius. Tai privertė mane save paklausti: kas būtų, jei Dievas paragintų mane tapti pastoriumi? Aš nenorėjau, kad taip įvyktų. Visą savaitę manyje virė nuožmi kova. Aš derėjau su Dievu rytą, per pietus ir vakare. Kiekvieną kartą aš aiškinau Jam, kodėl nenoriu būti pastoriumi, ir kuo galėčiau užsiimti. Turiu prisipažinti, kad net po savaitės Dievas neišgirdo mano prieštaravimų. Atsiklaupęs prie savo lovos aš neberadau argumentų, ir mane aplankė rami mintis: „Dievas myli tave!“ Aš pagalvojau: „Taip, aš tuo tikiu.“

Po kelių minučių, pasitikėdamas Dievo meile, aš visiškai atsidaviau Viešpačiui. Po to mano sieloje atsirado ramybė. Po pusantrų metų Viešpats pakvietė mane pastoriaus tarnystei. Ir aš esu dėkingas Jam už tai. Begalinė Dievo meilė ir išmintis parodė man visiškai kitokį gyvenimo kelią negu tas, kokį aš sau planavau. Pažvelgęs atgal, aš aiškiai matau, kad tas paklusimas atnešė į mano gyvenimą didelių palaimų. Dievas mane vedė geriausiu mano gyvenimo keliu.

Kodėl reikia paklusti?

Pasak Gario F. Viljamso, „visiškas klusnumas – tai raktas į išganyką, atsinaujinimą, į pergalę prieš nuodėmę ir gundymus, į Šventosios Dvasios pilnybę.“ („How to be Filled the Holy Spirit and Know It“) Neįmanoma pervertinti tos įkvepiančios frazės svarbos. Kaip aš turiu paklusti Dievui, kad Jis visiškai panaudotų mane, taip ir apaštalui Pauliui reikėjo atsižadėti savo ankstesnio gyvenimo bei planų, kada Dievas pakvietė jį kelyje į Damaską. Vėliau savo Laiške romiečiams Paulius primygtinai patarė tikintiesiems **„aukoti savo kūnus kaip gyvą auką“** ir **„pavesti save Dievui kaip teisumo ginklus.“** (Romiečiams 12, 1. 6. 13)

Daugelis žmonių (dažnai dėl neišmanymo), užuot paklusę Dievui, ima gyvybiškai svarbių problemų sprendimą į savo rankas. Tačiau jie neturi Šventosios Dvasios jėgos – dovanos, kuri atneša visas kitas Dievo dovanas. Elena Vait apie Šventosios Dvasios pažadą rašo štai ką: „Kaip kiekvienas kitas pažadas, jis duotas su sąlyga.

Daug yra tokių, kurie tiki ir pretenduoja į Viešpaties pažadą; jie kalba apie Kristų ir Šventąją Dvasią, bet iš to jokios naudos. Jie neatiduoda savo sielos vesti ir valdyti dieviškiesiems pasiuntiniams.“ („Su meile iš Dangaus“, p. 625)

Kaip žmonės, mes nesutinkame atsisakyti savo laisvės, tačiau Dievui tinka visai kas kita: „Dievas trokšta mus išgydyti ir išlaisvinti. Kad galėtume iš esmės pasikeisti ir atnaujinti savo prigimtį, mes turime visiškai atsiduoti Jam.“ (*Elena Vait.* „Kelias pas Kristų“, p. 45)

Nuodėminga prigimtis yra toli nuo tos laisvės, kokią mes įsivaizduojame: „Kiekviena siela, kuri nesutinka atsiduoti Dievui, yra valdoma kitos jėgos. Ji nepriklauso sau. Ji gali kalbėti apie laisvę, bet kenčia sunkią vergiją. Ji negali regėti tiesos grožio, nes jos protą valdo šėtonas. Nors žmogus pataikauja sau tvirtindamas, kad vadovaujasi savo nuovoka, jis paklūsta tamsos kunigaikščio valiai. Kristus atėjo, kad sutrauktų nuodėmei vergaujančios sielos grandines.“ (*Elena Vait.* „Su meile iš Dangaus“, p. 432)

Ką mes prarandame paklusdami Kristui? Jis gali mus išgelbėti iš mūsų „aš“ tironijos – pavydo, nuoskaudų, vaidingumo, godumo, kvailo pavyduliavimo, priklausomybės, pykčio, puikybės, garbės troškimo, liūdesio, nepilnavertiškumo komplekso ir t. t. Atminkite, kad kiekvienam žmogui didžiausias sunkumas yra jis pats. Jūs – jūsų rimčiausia bėda. „Pasikeitime, kuris įvyksta, kai siela atsiduoda Kristui, itin stipriai išgyvenama laisvė. Nuodėmės atsikratymas – pačios sielos veiksmas.“ (*Elena Vait.* „Su meile iš Dangaus“, p. 432)

Tačiau puodžius gali dirbti tik su tuo moliu, kuris jo rankose. Štai kodėl mes paklūstame Dievui. „Pajungimas Dievui visų savo jėgų ir gabumų ženkliai supaprastina gyvenimo sunkumus, nes uždaromas kelias tūkstančiams pagundų.“ (*Elena Vait.* „Mano gyvenimas šiandien“)

Tik klusnumas Kristui padovanoja nesibaigiantį džiaugsmą. „Tie, kurie pasitiki Kristaus žodžiu ir atiduoda savo širdį į Jo rankas, savo gyvenimą – Jam tvarkyti, atras rimtį bei ramybę. Kol Jėzus džiugins juos savo Artumu, niekas pasaulyje jų neliūdins. Visiškame paklusnume yra visiška atgaiva.“ (*Elena Vait.* „Su meile iš Dangaus“, p. 300) Jis ir šiandien kviečia mus patirti tą tobulą ramybę.

Malda Dievo Žodžiu

Padaryk mus Tavo meilės ginklais

„Ir neduokite nuodėmei savo kūno narių kaip nedorybės ginklų, bet paveskite Dievui save kaip iš mirusiųjų atgijusius ir savo narius – kaip teisumo ginklus.“

(Romiečiams 6, 13)

Viešpatie, mes norime visiškai Tau atsiduoti. Panaudok mus kaip savo šlovės ginklus.

Padaryk mūsų gyvenimą garbinimo priemone

„Dėl Dievo gailestingumo raginu jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui patinkančią auką, kaip dvasinį garbinimą.“ *(Romiečiams 12, 1)*

Tėve, nuoširdžiai dėkojame Tau, kad Tu pakvietai mus tapti naujais kūriniais. Parodyk, kaip be išimties kasdien paklusti Tau. Padėk mums visame kame sekti Tave Tavo jėgos dėka.

Apgink mus nuo piktojo

„Mes žinome, jog kiekvienas gimusis iš Dievo nedaro nuodėmių, bet Dievo Pagimdytasis saugo jį, ir piktasis jo nepaliečia.“ *(1 Jono 5, 18)*

Viešpatie, dėkojame už pažadą apginti mus nuo piktojo, jei mes paklusime Tau. Vesk mus savo tobulo džiaugsmo keliu.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautas palaimas ir pašlovinkite už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už atleidimą.

Dievo pamokymai: Paprašykite Dievą apdovanoti jus išmintimi sprendžiant kasdienes problemas ir priimant sprendimus.

Maldos už Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios pastangas.

Vietinių bendruomenių prašymai: Pasimelskite už vietinių bendruomenių narių, jų šeimų ir kaimynų kasdienes reikmes.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giesme.

Siūlomoms giesmėms bendram giedojimui:

- „Tau, Viešpatie“ („Edeno aidai“, Nr. 141)
- „Dieve, tebūna Tavo valia“ („Edeno aidai“, Nr. 107)
- „Globą ir apsaugą Dievas man žada“ („Edeno aidai“, Nr. 118)
- „Kai aplinkui audros siaučia“ („Edeno aidai“, Nr. 125)
- „Tu – mano priebėga“ („Edeno aidai“, Nr. 124)

4 DIENA

ATSINAUJINIMAS PRAKTIŠKAME GYVENIME

„Geidžiate ir neturite? Tuomet žudote. Pavydite ir negalite pasiekti? Tuomet kovojate ir kariaujate. Jūs neturite, nes neprašote. Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – tik savo įnoriams patenkinti.“ (Jokūbo 4, 2–3)

Įsivaizduokite atsiradusias galimybes

Įsivaizduokite, jog kažkas jūsų bendruomenėje sako pamokslą, kviečiantį atsinaujinti. Baigdamas pamokslą pastorius pakviečia klausytojus priimti Jėzų ir visada sekti Jį. Į šį kvietimą gali atsiliepti daugelis, keletas arba iš viso niekas. Kadangi Dievas suteikė Jo sukurtiems žmonėms pasirinkimo laisvę, mes negalime žinoti, kaip aplinkiniai atsilieps į nuskambėjusį kvietimą. Vis dėlto, jei Dievo žinią žmonės priima – klausydamiesi viešo pamokslo, asmeniškai tyrinėdami Bibliją, dalyvaudami draugiškoje evangelizacijoje arba paveikti netikėtos, Dievo paruoštos situacijos, ir jei daugelis tą žinią pritaiko savo gyvenime, tuomet mūsų liudijimas yra sėkmingas. Pasiektas rezultatas yra Šventosios Dvasios dovana. Nustebę matome, kaip Dievas daro stebuklus.

Bet labai dažnai mūsų krikščioniškas gyvenimas pasirodo esąs neveiksmingas. Suprantama, tai nereiškia, kad mūsų Bažnyčios programos ir misijos darbo planai tušti. Pagal galimybes Viešpats laimina mūsų žmogiškas pastangas. Tačiau, kokia gausesnė būtų mūsų patirtis, jei mums būtų gausiai išlieta Šventoji Dvasia! Tik Dievas žino tikrąsias galimybes. Dievo Bažnyčia žengtų tik dangaus link ateityje, kaip žengė praeityje. Pastorius Henris T. Blekebis rašo: „Per pusmetį darbo su pasišventusia tauta Jis [Dievas] gali nuveikti daugiau, negu mes nuveiktume per šešiasdešimt metų be Jo.“ (Henry T. Blackaby. „Experiencing God“, p. 108)

Svarbu melsti atsinaujinimo, bet mes neturime prie to sustoti. Aš kviečiu jus žengti kitus žingsnius, kad tikrai patirtume asmeninį atsinaujinimą. Dievui laiminant, mūsų gyvenimas gali tapti aiškesnis, dvasingesnis ir turiningesnis nei anksčiau. Jūsų šeima ir jūsų bendruomenė gali įgyti naują gyvenimą.

Kodėl mes stokojame Šventosios Dvasios?

Iš pradžių paklauskime keleto klausimų: Kokie yra mūsų keblumai? Ar tai dvasiniai sunkumai? Ar gali būti taip, jog abejingumas mūsų krikščioniškame gyvenime reiškia, kad mumyse nėra Šventosios Dvasios? Jei taip, tai kodėl savo gyvenime neturime Šventosios Dvasios?

Biblija atsako: „**Geidžiate ir neturite... nes neprašote. Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – tik savo įnoriams patenkinti.**“ (Jokūbo 4, 2–3) Kaip žinote iš pirmojo maldos skaitinio, Dievas ragina mus *nuolatos* prašyti, kad Šventoji Dvasia būtų mūsų gyvenime. „Kodėl mes netrokštame ir nealkstame Dvasios dovanos, juk tai priemonė, kurios dėka galima gauti galią? Kodėl mes nekalbame apie ją, nemeldžiame jos, nepamokslaujame apie ją?“ (Elena Vait. „Liudijimai Bažnyčiai“, t. 8, p. 22)

Jokūbas taip pat pastebi, kad mes negauname iš Dievo prašomo dalyko, kai „prašome blogam tikslui“. Galbūt jis turi omeny, kad Dievas negali mums duoti savo palaimų, jei mūsų troškimai nukreipti į kūno rūpesčius. Apaštalas Paulius paaiškina: „**Kūno rūpesčiai veda į mirtį, o Dvasios rūpesčiai – į gyvenimą ir ramybę.**“ (Romiečiams 8, 6)

Apie kokius „kūno rūpesčius“ Paulius kalba? Dievo Žodyje randame aprašytas tris žmonių grupes, atsižvelgiant į jų asmeninius santykius su Dievu. Kiekvienoje grupėje yra daugybė niuansų, priklausančių nuo auklėjimo, charakterio, išprusimo, amžiaus, kultūros, išsilavinimo. Bet, nepaisant esamų skirtumų, galima išskirti tris pagrindines grupes, atspindinčias žmogaus santykius su Dievu: „juslinis“, arba „pasaulietiškas“ žmogus; „dvasingas“, arba „pilnas Dvasios“ žmogus; „kūniškas“, arba „materialistinis“ žmogus.

Šitos trys grupės apibūdintos 1 Korintiečiams 2, 14–16 ir 3, 1–4. Kol kas mes tik trumpai paminėsime, kad „juslinis“ žmogus gali gyventi pasaulietškai ir neturėti santykių su Dievu. Bažnyčios nariai priklauso kitoms dviem grupėms ir, greitomis apžvelgus jų apibūdinimą, galima suprasti, kur glūdi pagrindinė problema.

Svarbiausia – teisingai įvertinti, kokiai grupei priklausote jūs. Todėl mūsų trumpas tyrinėjimas padės atlikti tam tikrą savianalizę. Tik žiūrėkime ne į aplinkinių brolių ir seserų gyvenimą, o į savąjį. Kokia asmenybė esate jūs?

„Juslinis“ žmogus: jis neturi santykių su Dievu, **„jis nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios, todėl jis tai laiko kvailyste.“** (1 Korintiečiams 2, 14)

„Dvasinis“ žmogus: jis turi visaverčius, tikrus santykius su Dievu. **„Dvasiniai“ žmonės „turi Kristaus išmonę.“** (1 Korintiečiams 2, 16)

„Kūniškas“ žmogus: Jis turi apsimestinius, pusėtinus santykius su Dievu. **„Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje.“** (1 Korintiečiams 3, 1)

Penktą maldos dieną jūs sužinosite, kuo skiriasi „dvasinis“ ir „kūniškas“ žmogus.

Malda Dievo Žodžiu

Šventoji Dvasia nustato, kokios mūsų mintys

„Kurie gyvena pagal kūną, tie rūpinasi kūno reikalais, o kurie gyvena pagal Dvasią – Dvasios reikalais.“ (Romiečiams 8, 5)

Tėve, mes žinome, kad esame veikiami arba mūsų kūno, arba Šventosios Dvasios. Prašome, padaryk mus dvasiniais krikščionimis ir sutelk mūsų mintis į Dvasios darbus.

Mes nebesame kūno geismų valdžioje

„Aš sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nepasiduosite kūno geismams.“ (Galatams 5, 16)

Viešpatie, dėkojame Tau, kad Šventoji Dvasia įveikia nuodėmės valdžią mūsų gyvenime. Leisk augti Dvasios vaisiams mūsų širdyse. Dėkojame Tau už šį nuostabų pažadą.

Šventoji Dvasia išgelbsti mus iš pasmerkimo

„Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje. Juk gyvybę teikiančios Dvasios Įstatymas Kristuje Jėzuje išvadavo tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo.“ (Romiečiams 8, 1–2)

Tėve, kokia palaima žinoti, kad nuodėmės pančiai bus sutraukti, jei Šventoji Dvasia gyvens mumyse. Dėkojame, kad Jėzus, prisiėmęs mūsų nuodėmės kaltę, išvadavo mus iš nuodėmės ir mirties.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautas palaimas ir pašlovinkite už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už atleidimą.

Dievo pamokymai: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienius rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už Bažnyčią: Prašykite Dievą palaiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Vietinių bendruomenių reikmės: Pasimelskite už iškilusius vietinės bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam dėkojimu bei giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Krikščionis tikras ar esi?“ („Edeno aidai“, Nr. 128)
- „Jei tau širdį spaudžia“ („Edeno aidai“, Nr. 127)
- „Kai aplinkui audros siaučia“ („Edeno aidai“, Nr. 125)
- „Kaip reikia man Tavęs“ („Edeno aidai“, Nr. 138)
- „Tau, Viešpatie, aš širdį pavedu“ („Edeno aidai“, Nr. 141)

5 DIENA

KUO SKIRIASI „DVASINIAI“ IR „KŪNIŠKI“ ŽMONĖS

„Mes turime Kristaus išmonę.“ (1 Korintiečiams 2, 16)

Mūsų ryšys su Dangum

Prieš pradėdant skirstyti žmones į „dvasinius“ ir „kūniškus“, reikia atminti, kad čia kalbama ne apie „nuodėmingus“ ir „nenuodėmingus“. Visi žmonės – ir „dvasiniai“, ir „kūniški“ – yra nusidėjėliai, kuriems reikia Gelbėtojo. Vien tik Jis suteikia mums teisumą. Iš tikrųjų kriterijus, pagal kurį žmogus priskiriamas vienai ar kitai grupei, – tai asmeniniai santykiai su Šventąja Dvasia. Todėl Dievas nustatė, kad mes negalime

nutraukti santykių su Šventąja Dvasia nepakenkdami savo ryšiui su Dangum (žr. *Mato 12, 32*). E. Vait paaiškina: „Žmogus, nepripažįstantis Šventosios Dvasios darbo, atsiduria tokioje situacijoje, kurioje atgaila ir tikėjimas nebegali jo pasiekti. Būtent per Šventąją Dvasią Dievas veikia širdyje.“ („Su meile iš Dangaus“, p. 291)

Čia verta pakartoti: vienintelis žmogus, kurį aš galiu įvertinti kaip „dvasinį“ ar „kūnišką“, – esu aš pats. Dievas darbuojasi daugelio žmonių širdyse, ir Jam nereikia, kad aš kabinčiau etiketes savo tikėjimo broliams. Puiku, jeigu aš nusivyliau tu, ką Viešpats atskleidė mano sieloje, – nuo šios dienos Jis gali keisti mane!

„Dvasinis“ tikintysis

„Dvasinis“ žmogus – tai tikras krikščionis. Nors jis gimė nusidėjėliu, jį galima pavadinti „dvasiniu“, nes jame susiformavo aktyvūs ir vis stiprėjantys santykiai su Šventąja Dvasia. Apaštalas Paulius rašo: **„Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską, bet niekas negali spręsti apie jį. Kas gi yra suvokęs Viešpaties mintį, kad galėtų jį pamokyti? O mes turime Kristaus išmonę.“** (*1 Korintiečiams 2, 15–16*)

Jėzus yra „dvasinio“ žmogaus gyvenimo centras, Jis viešpatauja jo širdyje ir nustato jo prioritetus. „Dvasinis“ žmogus visiškai pasišventė Jėzui ir ryžtingai prašo Dievą suteikti jam Šventosios Dvasios (žr. *Luko 11, 13*). Laodikėjai skirtoje žinioje jis pavadintas **„karštu“** (*Aprėškimo 3, 15*), o palyginime apie *Dešimt mergaičių* – **„protingu“** (*Mato 25, 2–4*). Jis turi **„apsčiai“** gyvenimo (*Jono 10, 10*) ir yra **„pripildytas visos Dievo pilnybės“** (*Efeziečiams 3, 19*). Jis džiaugiasi, kad yra išgelbėtas per tikėjimą (žr. *Efeziečiams 2, 8*). Nepaisant gyvenime sutinkamų nesėkmių, netekčių ir gundymų, „dvasinio“ žmogaus akys nukreiptos į Jėzų.

„Kūniškas“ tikintysis

„Kūniškas“ žmogus gali turėti parodomuosius arba pusėtinus santykius su Dievu. Jis gali būti ramus ir net abejingas santykiuose su Šventąja Dvasia arba atvirai priešintis Jai. Štai ką apie tai yra pasakęs apaštalas Paulius: **„Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje. Maitinau jus pienu, o ne kietu maistu, kurio jūs dar negalėjote priimti. Deja, ir dabar negalite, nes esate kūniški. Jeigu tarp jūsų viešpatauja pavydas ir nesantaika, tai argi nesate kūniški, argi nesieltariate grynai žmogiškai? Kol vienas sako: ‘Aš – Pauliaus’, kitas: ‘Aš – Apolo’, – argi nesate vien žmogiški?“** (*1 Korintiečiams 3, 1–4*)

Taigi turime padaryti išvadą, kad nustatantis faktorius – tai mūsų asmeniniai santykiai su Šventąja Dvasia. „**Kūniškas**“ žmogus – tai žmogus, kuris gyvena kūno jėgomis, tai yra įgimtais gabumais, kuriais yra apdovanotas kiekvienas žmogus, tačiau jis negyvena pagal Dvasią. Didžiausia tragedija yra ta, kad toks žmogus nenori amžinojo gyvenimo (žr. *Romiečiams 8, 9*).

Paulius kreipiasi į „kūniškus“ tikinčiuosius kaip į „brolius“. Tai byloja, kad jis rašė tikinčiųjų bendruomenei. Tačiau apaštalas negalėjo kalbėti su jais kaip su „dvasiniais“, nes jie nebuvo pakankamai pilni Šventosios Dvasios. Tie žmonės neužaugo tikėjimu tiek, kiek privalėjo. Galima daugelį metų būti Bažnyčios nariu, bet likti „kūnišku“ tikinčiuoju. Žmogus gali turėti didžiulį Rašto pažinimą, bet vis dėlto neaugti dvasiškai. Daugelis „kūniškų“ krikščionių savo dvasiniame gyvenime jaučia nepasitenkinimą, nusivylimą arba neturi tikslo. Kiti yra apatiški ir abejingai sako: „Mes tiesiog nusidėjėliai. Mes nieko negalime pakeisti!“

Yra ir kitokių „kūniškų“ krikščionių. Jie gali būti labai aktyvūs, kupini energijos ir didžiulio tuo, kad vietinėje bendruomenėje užima atsakingas pareigas. Jėzus sako: „**Daugelis Man sakys, tai diena atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?!’ Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo Manęs, nedorėliai!’**“ (*Mato 7, 22–23*) Kur bėda? – Tie krikščionys neturi asmeninių santykių su Jėzumi ir gyvo ryšio su Šventąja Dvasia.

Jeigu jūs suvoksite, kad esate „kūniškas krikščionis“, nenusiminkite! Jūs galite tiesiog dabar pradėti naują gyvenimą. Deja, daugelis krikščionių nesuvokia, jog jie yra tokie ir turi melstis, kad įgytų gilesnius tikėjimo patyrimus. Jėzus nori, kad „**mūsų džiaugsmui nieko netrūktų**“ (*Jono 15, 11*) ir kviečia turėti tvirtą viltį amžinuoju gyvenimu.

Malda Dievo Žodžiu

Mes visi tebesame „kūniški“, bet mes turime viltį

„Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje. Maitinau jus pienu, o ne kietu maistu, kurio jūs dar negalėjote priimti. Deja, ir dabar negalite, nes esate kūniški. Jeigu tarp jūsų viešpatauja pavydas ir nesantaika, tai argi nesate kūniški, argi nesielgiate grynai žmogiškai? (1 Korintiečiams 3, 1–3)

Brangusis Viešpatie, ačiū, kad šioje Rašto eilutėje yra žodis „esate“, nes jis mums primena, kad mes privalome nelikti tokioje būsenoje. Mes trokštame, kad šiandien Tu pakeistum mus. Ačiū Tau, kad Tu išgydysi mus nuo pavydo, ginčų, nesutarimų, kai mūsų gyvenime bus Šventoji Dvasia.

Ar mes prašome pasaulietiškais išskaičiavimais?

„...Jūs neturite, nes neprašote. Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – tik savo įnoriams patenkinti.“ (Jokūbo 4, 2–3)

Tėve, mes esame dvasiniai skurdžiai, nes neprašome, arba prašome iš egoistinių, pasaulietišku paskatų. Meldžiame, pakeisk mūsų maldas ir vesk mus Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Dėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir šlovinkite Jį už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir dėkokite Dievui už atleidimą.

Dievo pamokymas: Prašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienes problemas ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Prašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymas už vietinę bendruomenę: Pasimelskite už kasdienes vietinių bendruomenių narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakyti Jam dėkojimu arba giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Koks aš dėkingas, Jėzau mielas“ („Edeno aidai“, Nr. 54)
- „Viltį džiaugsmingą turime širdy“ („Edeno aidai“, Nr. 62)
- „Tau kviečiant ateinu“ („Edeno aidai“, Nr. 163)
- „Žinai, o Dieve, širdies troškimą“ („Edeno aidai“, Nr. 109)

6 DIENA

KAIP DIEVAS SPRENDŽIA MŪSŲ SUNKUMUS?

„Jėzus pasakė visiems: ‘Jei kas nori eiti paskui Mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka Manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys dėl Manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės.’“ (Luko 9, 23–24)

Dvi nuolatinio atsinaujinimo paslaptys

Jėzus siūlo, kaip išspręsti sunkumus tiems „kūniškiems“ tikintiesiems, kurie nori tapti „dvasiniais“. Jis sako: **„Pasilikite Manyje, tai ir Aš jumyse pasiliksiu.“** (Jono 15, 4) Tačiau kaip pasilikti Kristuje?

Pasak Elenos Vait, „pasilikti Kristuje“ reiškia:

- 1) „nuolatos **priimti Jo Dvasią**“ ir
- 2) „**visiškai atsiduoti** tarnaujant Jam“ („Su meile iš Dangaus“, p. 629).

Šitas dangiškas mūsų sunkumų sprendimas veda ne tik į atsinaujinimą, bet ir į laimingą krikščionišką gyvenimą. Kodėl? Jėzus paaiškina: **„Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų Manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.“** (Jono 15, 11) Žengus du aukščiau paminėtus žingsnius, Kristus apsigyvena mumyse, yra mūsų kasdieniame gyvenime, o tai reiškia, kad mumyse yra Jis – **„garbės viltis“** (Kolosiečiams 1, 27).

Svarbus dalykas: mes kasdien prašome ir, priklausomai nuo mūsų tikėjimo, gauname Šventąją Dvasią, taip pat kasdien visiškai atsiduodame patys ir atiduodame visa, ką turime, Dievo valiai. O Jis suteikia mums džiaugsmo!

Pirmąją maldos dieną mes kalbėjome, kaip svarbu prašyti Šventosios Dvasios, o trečią dieną tyrinėjome mūsų reikmę paklusti Dievui. Šiandien dar kartą pažvelgsime į du aukščiau paminėtus žingsnius, atkreipdami ypatingą dėmesį į poreikį kasdien prašyti Šventosios Dvasios ir atsiduoti Dievui.

Kodėl kiekvieną dieną mes turime prašyti Šventosios Dvasios?

Prieš daugelį metų skaičiau nedidelį pasakojimą apie nusikaltėlį, kuris atsivertė. Jis nuoširdžiai atgailavo dėl savo nuodėmių (melagingo liudijimo, vagystės ir kitų

nusikaltimų) ir patyrė nuostabų Dievo įsiterpimą. Viešpats iš pagrindų pakeitė jo gyvenimą.

To žmogaus išgyvenimas padarė man gilų įspūdį, tad pagalvojau: „Iš esmės aš visada elgiuosi nuoširdžiai ir teisingai, bet neturiu tokių išgyvenimų.“ Ėmiau melstis: „Dangiškasis Tėve, aš taip pat noriu išpažinti Tau visas nuodėmes, kurias man parodei, ir tas, kurias Tu man dar parodysi. Aš taip pat noriu pabusti visą valandą anksčiau, kad galėčiau melstis ir skaityti Bibliją. Aš taip pat trokštu patirti Tavo įsiterpimą į mano gyvenimą.“

Dėkui Dievui! Jėzus tikrai „įsijungė“ į mano gyvenimą! Ir ne todėl, kad aš to „nusipelniau“ rytine maldos valanda ir Rašto skaitymu, o todėl, kad kiekvieną dieną leidau Šventajai Dvasiai išlieti savo galią man. Jeigu Jėzui Jo žemiškame gyvenime diena iš dienos reikėjo Šventosios Dvasios krikšto, tai juo labiau mums reikia Šventosios Dvasios jėgos! Apaštalas Paulius rašo, kad „mūsų vidinis žmogus diena iš dienos atsinaujina“ (2 Korintiečiams 4, 16) ir meldžia, kad Viešpats Dievo tautai „iš savo šlovės lobio suteiktų... stiprybės Jo Dvasios galia sutvirtinti mumyse vidinį žmogų.“ (žr. Efeziečiams 3, 16) Elena Vait perteikia mums šią viltį taip: „Viešpats labiau trokšta suteikti Šventąją Dvasią tiems, kurie Jam tarnauja, negu tėvai nori dovanoti gerus daiktus savo vaikams. Kiekvienas Dievo darbininkas turi kreiptis į Jį, kad kasdien būtų Dvasios pakrikštytas.“ („Apaštalų darbai“, p. 39) **Mes kasdien turime pasirūpinti savo „vidiniu žmogum“.**

Kodėl mes turime atsiduoti Jėzui kiekvieną dieną?

Siekdamas padėti savo mokiniais suprasti pasiaukojantį mokinystės pobūdį, Jėzus pasakė: „**Jei kas nori eiti paskui Mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka Manimi.**“ (Luko 9, 23) „Išsižadėti savęs“ reiškia perduoti Jėzui teisę vadovauti mūsų kasdieniam gyvenimui. Apaštalas Paulius tai išsakė tokiais žodžiais: „**Aš kasdien mirštu!**“ (1 Korintiečiams 15, 31)

Būdami žmonės, mes dažnai priešinamės atsiduoti Dievo valiai, užmiršdami, kad „**būdamas silpnas, esu galingas.**“ (2 Korintiečiams 12, 10) Fizinį gyvenimą mes gauname gimdami, bet sveikatai palaikyti turime kiekvieną dieną valgyti fizinį maistą. Atsinaujindami jėga iš aukštybių, mes gauname dvasinį gyvenimą, tačiau, kad nemirtume, mums kasdien reikia valgyti dvasinį maistą. Lygiai kaip negalime pasisotinti fiziniu maistu iš anksto, taip negalime visiškai atsiduoti Kristui iš anksto visam būsimam gyvenimui. Elena Vait pastebi: „Kad ir koks tobulas būtų mūsų

atsivertimas, jis nebus mums naudingas, jei kasdien mes jo neatnaujinsime.“ („Kad pažinčiau Jį“, p. 155)

Nuo ko turime pradėti?

Geriausias (ir vienintelis) būdas diena iš dienos gauti Šventosios Dvasios ir atsiduoti Jėzui – tai kasdienis asmeninis Dievo garbinimas. Jei mes kasdien nestiprinsime savo tikėjimo Dievu, visi mūsų pasižadėjimai ir geri ketinimai sugrius kaip šiaudų namelis (žr. *Elena Vait.* „Kelias pas Kristų“, p. 45–50). Nuspręskite šiandien pat praleisti su Juo didžiąją dienos dalį. **„Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teismo, o visa tai bus jums pridėta.“** (*Mato 6, 33*)

Malda Dievo Žodžiu

Pasilikti Viešpatyje

„Pasilikite Manyje, tai ir Aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami Manyje. Jei pasilikssite Manyje ir Mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta.“ (*Jono 15, 4. 7*)

Ačiū, Viešpatie, kad stiprini mūsų tikėjimą, kai mes kasdien atiduodame savo gyvenimą į Tavo rankas. Vadovauk mums, kad mes geriau pažintume Šventąją Dvasią. Tegul Tavo troškimai tampa mūsų troškimais.

Kasdienis ryšys su Viešpačiu

„Jei kas nori eiti paskui Mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka Manimi.“ (*Luko 9, 23*)

„Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teismo, o visa tai bus jums pridėta.“ (*Mato 6, 33*)

Brangusis Viešpatie, išmokyk mus visada laikyti Tave aukščiau už viską. Parodyk, kaip pradėti kiekvieną dieną su Tavimi.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir pašlovinkite Jį už gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienes rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymai už vietines bendruomenes: Melskitės už kasdienes bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Viltį, mielas Atpirkėjau, Tavyje tik suradau“ („Edeno aidai“, Nr. 143)
- „O išmokyk mane, Jėzau, melstis“ („Edeno aidai“, Nr. 110)
- „Aš kasdien, akimirka kiekvieną“ („Edeno aidai“, Nr. 139)
- „Dar trupučio reiks kantrybės“ („Edeno aidai“, Nr. 129)

7 DIENA

MALDA DIEVO PAŽADAIS

„Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta.“
(*Mato 7, 7*)

Neįtikėtinos pergalės tampa tikrove

Jėzus atpirko mus: „Šitaip įvyko idant per Kristų Jėzų pagonims atitektų Abraomo palaiminimas, ir mes tikėjimu gautume pažadėtąją Dvasią.“ (*Galatams 3, 14*) Tačiau kaip patikėti Dievo pažadais? Kaip turėtume melstis, kad būtume užtikrinti, jog Šventoji Dvasia veiks mus? Kaip atsinaujinusi širdis pavers žmogų tikru, brandžiu krikščionimi?

Daugelį metų girdėjau apie krikščionišką praktiką, kuri buvo pavadinta „malda Dievo pažadais“, bet ilgai to nesiemiau. Kai suvokiau šios maldos palaimingumą, atsirado noras tuo dalytis su kitais. Prieš kelerius metus parašiau knygą „Žingsniai asmeninio atsinaujinimo link“ („Steps to Personal Revival“), kurioje yra skyrius, pasakojantis, kaip malda, vadovaujama Dievo Žodžio, tampa raktu į praktinę krikščionybę. Štai keli skaitytojų liudijimai:

„Aš niekada nemaniau, kad sužinosiu tiek daug naujo apie malda, kuri paremta Dievo pažadais. Perskaičius Jūsų knygą, Dievas suteikė man dovaną laimėti tokias pergales, apie kurias negalėjau svajoti.“

„Nuo tada, kai išmokau melstis Dievo pažadais, mano gyvenimas pasikeitė... Žmona pastebėjo manyje įvykusius nepaprastus pokyčius. Aš pats buvau nustebintas dėl tokių pokyčių.“

Pamėginkite taip melstis ir jūs

Ką reiškia melstis Dievo pažadais? Pasirinkę vieną iš Biblijoje esančių pažadų arba įsakymų, tą tekstą paverčiame malda Dievui. Mes tikime, kad Jis įvykdys tai, ką pažadėjo. Kviečiame Jį vadovauti mūsų maldoms ir kalbėtis su mumis per Jo Žodį. O jei mus apninka abejonės (o jos neretai aplanko), tuomet kreipiamės į Jo pažadus ir tikime jais kaip asmeniniu Dievo užtikrinimu. Kai pripildome savo širdis ir maldas Šventojo Rašto žodžiais, mūsų tikėjimas stiprėja, o mes, kaip niekada anksčiau suvokiame Dievo planą. Elena Vait rašė: „Ištrinti iš Dievo Žodžio Jo pažadus – tai tas pat, kas užgesinti saulę danguje... Dievas savo Žodyje užrašė pažadus, kad mes galėtume patikėti Juo. Savo pažadais Jis pakelia amžinybės uždangą.“ („My Life Today“, p. 338)

Biblija nukreipia mūsų maldas tinkama linkme. Pirmiausia, pasak Rašto, meldamiesi mes turime prašyti Jėzaus vardu: **„Jei ko prašysite Manęs Mano vardu, Aš padarysiu.“** (Jono 14, 14)

Dievas turi ir universalų pažadą, kad Jis atsakys į mūsų maldas pagal savo valią: **„Mes tvirtai pasitikime Juo, nes ko tik prašome pagal Jo valią, Jis mūsų išklauso.“** (1 Jono 5, 14)

Dievas apreiškia savo valią Biblijos pažadais ir įsakais, o mes esame užtikrinti, kad Jis įvykdys, ką yra pažadėjęs: **„O jeigu žinome, kad Jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę.“** (1 Jono 5, 15)

Ką tai reiškia? Kai meldžiamės pagal Dievo valią, Jis nedelsia atsakyti. Ryškių rezultatų mes galime ir nepamatyti. Vadovaudamiesi jausmais mes ne viską pastebime. Tačiau į mūsų maldas gauname atsakymus per tikėjimą, o ne per jausmus. Jausmai sureaguoja vėliau, o iki tol mes turime pasitikėti Dievo pažadais.

Man tai teko stebėti bendrų maldų su žmonėmis, turinčiais priklausomybę alkoholiui ir nikotinui, metu. Kai jie meldė išlaisvinimo iš priklausomybių, jų jausmai galėjo būti nebylus. Tačiau išlaisvinimą jie turėjo gauti tikėjimu. Po kelių valandų daugelis jų pastebėjo, kad nebejaučia potraukio alkoholiui ar cigaretei. Tada jie ir gavo tą praktišką išlaisvinimą, dėl kurio meldėsi.

Elena Vait pabrėžė maldų Dievo pažadais svarbą: „Jis [Dievas] juos panaudoja ir yra labai patenkintas, kai Dievo vaikai iš Jo reikalauja labai daug, kad galėtų pašlovinti Jo vardą. Tikėdami Jo pažadais, jie gali tikėtis didelių dalykų.“ („Su meile iš Dangaus“, p. 620)

„Prašykite Šventosios Dvasios. Dievas stovi už kiekvieno pažado, kurį Jis davė. Su Biblija rankose sakykite: ‘Aš padariau, kaip Tu sakei. Aš pateikiu Tavo pažadą: *Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta.* (Luko 11, 9)“ (Elena Vait. „Paslėpti lobiai“, p. 121)

Jėzus mums paliko savo pažadą: **„Todėl sakau jums: ko tik meldamiesi prašote, tikėkite gausią, ir tikrai taip bus.“** (Morkaus 11, 24) Ar jūs meldžiatės kiekvieną dieną Dievo pažadais? Kai meldžiatės Jo vardu ir pagal Jo valią, visas Dangus pradeda veikti!

Malda Dievo Žodžiu

Dievas visuomet pasiruošęs atsiųsti mums Šventąją Dvasią.

„Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo.“ (Luko 11, 13)

„Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.“ (Jono 7, 39)

„Ir mes esame šių dalykų liudytojai, taip pat Šventoji Dvasia, kurią Dievas suteikė Jo klausantiems.“ (Apaštalų darbų 5, 32)

Tėve, mes skaitome, kad Tu suteiki Šventąją Dvasią tiems, kurie prašo, tiki Tavimi ir gyvena vadovaudamiesi Tavo įsakais. Įvykdyk tai, meldžiame, kiekvieno gyvenime, nes mes patys nepajėgiame. Dėkojame, kad pripildai mūsų širdis meile!

Dievas ragina mus, kad būtume pilni Šventosios Dvasios

„Būkite pilni Dvasios“ (Efeziečiams 5, 18), kitaip sakant, tegul Šventoji Dvasia jūs pripildo nuolat ir nepertraukiamai!

Brangus Tėve, išmokyk mus prašyti Tave išlieti Šventąją Dvasią nuolat ir nepertraukiamai. Mes norime, kad mums netruktų Dvasios, kaip tai nutiko su paikomis mergaitėmis. Pripildyk mus savo išmintimi!

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir pašlovinkite Jį už gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeninių nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienes rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymai už vietines bendruomenes: Melskitės už kasdienes bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

„Amžino Dievo Žodis gyvybės“ („Edeno aidai“, Nr. 72)

„Broliai, mes budėkime“ („Edeno aidai“, Nr. 73)

„Kalbėki, Jėzau, širdžiai“ („Edeno aidai“, Nr. 75)

„Aš prie šulinio ėjau atsigerti“ („Edeno aidai“, Nr. 76)

„Tu toks teisingas“ („Edeno aidai“, Nr. 17)

8 DIENA

KLUSNUMAS PER JĖZŪ

„Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja.“ (2 Korintiečiams 5, 17)

Tikėjimo žingsniai

Ar pamenate Jėzaus pirmąjį stebuklą vestuvėse Galilėjos Kanoje? Jėzaus motina Marija tarė tarnams: **„Darykite, ką tik Jis jums lieps.“** (Jono 2, 5) Taip sakydama,

Marija sukėlė pasitikėjimą Jėzumi. Kai Jėzus paprašė pripildyti indus vandeniu, tarnai pakluso. Vėliau Jėzus tarė jiems: „**Dabar semkite ir neškite stalo prievaizdui.**“ (Jono 2, 8) Jie vėl įvykdė nurodymus, kad ir kokie keisti šie atrodė. Tačiau netrukus tarnai suprato, kad įvyko stebuklas.

Dar kartą pažvelkime į tai, kas įvyko:

1. Davusi nurodymus tarnams, Marija įvertino jų **pasitikėjimą Jėzumi**.
2. Tarnai pasitikėjo ir buvo pasiruošę padaryti tai, ko prašė Jėzus. Kitaip sakant, jie atliko **paruošiamuosius darbus**, ir įvyko stebuklas.
3. **Vėliau pats Jėzus padarė stebuklą**. Tarnai nepadarė nieko, kad vanduo virstų vynu. Tačiau ar galėjo įvykti stebuklas be jų pastangų? Tokia ir yra *klusnumo per tikėjimą* esmė: mes ryžtamės pasitikėti Jėzumi, paklustame Jam ir elgiamės pagal tikėjimą. Tačiau stebuklus daro Jėzus, vien tik Jis.

Kaip tai vyksta?

Apaštalas Paulius paaiškina, jog Dievas, turėdamas tam tikrą tikslą – kad pamėgtume *klusnumą per tikėjimą*, atvėrė mums slėpinį. Kokį? Kolosiečiams 1, 27 pasakyta: „**Kristus jumyse.**“ Kas įvyks, kai klusnumas per tikėjimą bus pasiektas per Jėzų? Raštas sako: „**Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja.**“ (2 Korintiečiams 5, 17) Gyvenančio ir veikiančio mumyse Kristaus dėka mes laimime naują gyvenimą, tampame naujais kūriniais!

Kai *Kristus gyvena mumyse*, keičiasi mūsų požiūris į Dievo įsakus: „**Nes tai ir yra Dievo meilė – vykdyti Jo įsakymus. O Jo įsakymai nėra sunkūs.**“ (1 Jono 5, 3) „**Mano jungas švelnus, Mano našta lengva**“, – sako Jėzus. (Mato 11, 30) Psalmininkas sušunka: „**Mėgaujuosi Tavo įsakymais, nes juos myliu**“, nes jie „**man brangesni už tūkstantį aukso ir sidabro gabalų**“ ir „**saldesni už medų mano burnai.**“ (Psalms 119, 47. 72. 103) Ir toliau Dovydas daro išvada: „**Didi ramybė mylintiems Tavo Įstatymą; jiems nėra suklupimo akmens.**“ (Psalms 119, 165) Klusnumas per tikėjimą dovanoja džiaugsmą, nes mus mylintis Dievas duoda mums tik tai, kas geriausia, pačias tobuliausias taisykles ir įsakus.

Nors klusnumas yra labai svarbus, juo neįmanoma užsitarnauti išgelbėjimo.

Išgelbėjimo niekuomet nelaimėsime gerais darbais. Elena Vait rašė: „Tie, kurie siekia dangaus savo darbais – laikydamiesi Įstatymo, bando pasiekti tai, kas nepasiekiamą.

Žmogus nebus išgelbėtas be klusnumo, o jo darbai negali kilti iš paties žmogaus.

Kristus turi veikti žmoguje savo valia ir malone.“ („Faith and Works“, p. 94)

Remiantis tuo, galima padaryti tris išvadas:

- 1) neįmanoma pasiekti dangaus darbais. Troškimas ką nors užsitarnauti iš Dievo (teisumas per darbus) yra klaidingas būdas;
- 2) tačiau klusnumas – neatskiriama gyvenimo su Dievu dalis, nes Jėzaus mokiniai pakviesti gyventi pagal Jo valią;
- 3) klusnumo neturime siekti savo pastangomis. Tai pasiekama stebuklu, kurį padaro Jėzus.

Ką turime daryti mes?

Ir vėl turime pabrėžti, kad savo jėgomis mes išsigelbėti negalime. Tačiau Dievas gerbia laisvą žmonių valią ir suteikia mums galimybę pasirinkti sprendimus. Elena Vait rašė: „Dievo sumanymu, dieviškoji jėga turi bendradarbiauti su žmogiškomis pastangomis.“ („Ye Shall Receive Power“, p. 10)

Ką tai reiškia?

1. **Mes pasitikime Dievu.** Mes nusprendžiame stiprėti per tikėjimą Jėzumi, kuris „iš savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti!“ (*Filipiečiams 2, 13*) Jis skatina mus veikti ir parodo, ką mes turime daryti.
2. **Mes patys priimame sprendimus.** Mes privalome vykdyti Dievo valią. Kadangi Dievas visiškai gerbia mūsų išskirtinumą ir valią, Jis pradės veikti tik tuomet, kai mes padarysime savo sprendimą. Jis lauks mūsų.
3. **Mes turime atlikti paruošiamuosius veiksmus.** Mes išreiškiame savo valią per klusnumą, atlikdami tam tikrus veiksmus.
4. **Tiktai Dievas** atlieka svarbiausią darbą išgelbėjimo procese. Atminkite, kad netgi jūsų valia šiame procese (pasitikėjimas Dievu, sprendimo priėmimas ir paruošiamieji veiksmai) tampa galimi tikrai Dievo jėgos dėka, per mumyse esantį Jėzų, kuris veikia per Šventąją Dvasią. Visa tai daro klusnumą džiaugsminga patirtimi.

Malda Dievo Žodžiu

Klusnumas mums padeda visiškai pažinti Dievo meilę.

„Kas pripažįsta Mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai Mane myli. O kas Mane myli, tą mylės Mano Tėvas, ir Aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu.“ (*Jono 14, 21*)

Tėve, dėkojame, kad parodei, kaip pasiekti geriausių dalykų mūsų gyvenime. Atleisk, jei nutinka taip, kad mes atmetame Tavo Įstatymą ir meilę. Paruošk mus, kad galėtume visiškai pasitikėti Tavimi ir apipjaustyti savo širdis dėl Tavo.

Dievas nori, kad mes prašytume nuolankia širdimi.

„Todėl suteik savo tarnui imlią širdį...“ „...prašymas rado malonę Viešpaties akyse.“ „Aš įvykdau, kaip prašei.“ (1 Karalių 3, 9. 10. 12)

Viešpatie, duok mums imlią, išmintingą ir nuolankią širdį. Dovanok mums visišką pasitikėjimą Tavimi ir Tavo įsakais, netgi tuomet, kai patys negalime to padaryti. Mokyk mus Šventosios Dvasios jėga jausti klusnumą ne kaip našta, o kaip malonę.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir pašlovinkite Jį už gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeniniam nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienius rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymai už vietinės bendruomenės: Melskitės už kasdienius bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

„Noriu vien Jėzui aš priklausyt“ („Edeno aidai“, Nr. 57)

„Jėzum noriu sekti“ („Edeno aidai“, Nr.148)

„Tėve dangiškas, išgirdau Tave“ („Edeno aidai“, Nr. 153)

„O, kokį Draugą aš radau“ („Edeno aidai“, Nr. 158)

„Dieve, Tu toks maloningas“ („Edeno aidai“, Nr. 52 A)

„Siek Dangaus karalystės“ („Edeno aidai“, Nr. 84 A)

9 DIENA

AR AŠ DIRBU DIEVUI, AR JIS VEIKIA PER MANE?

„Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus.“ (*Galatams 2, 19–20*)

Mes sutverti geriems darbams

Vieno Austrijos teologijos fakulteto studentas, vardu Zsoltas, buvo nusivylęs. Jis buvo pakviestas surengti evangelinį renginį Kenijoje, tačiau per pirmąją renginio savaitę į vakarinius susitikimus ateidavo tik trisdešimt žmonių. Zsoltas tikėjosi matyti gerokai daugiau lankytojų. Nusiminęs jis užsidarydavo savo kambarėlyje ir kelias valandas melsdavosi. Jis liejo Dievui visą neviltį, bet išliko nuolankus ir kantriai laukė... Nors nerimas ir baimė kankino Zsolta, jis pasitikėjo, kad Dievas išklausys jo maldas. Pagaliau atėjo tas vakaras, kai Dievo malonės dėka į renginį susirinko šeši šimtai žmonių! Kitą vakarą jų jau buvo septyni šimtai, o vėliau ir visas tūkstantis! Besibaigiant renginiui, trisdešimt devyni lankytojai nusprendė sudaryti sandorą su Dievu. Taigi visuomet, kai atliekame svarbią tarnystę Dievui, mums iškyla esminis klausimas: ar aš tarnauju **Dievui** panaudodamas savo **žmogiškuosius** gebėjimus, ar Dievas veikia **per mane**, panaudodamas savo **dieviškąsias** galimybes?

Biblija byloja, kad slėpinys, kuriuo Visagalis Dievas atlieka savo darbą per silpnus žmones – tai mes: **„Mes esame Jo kūrinys, sutverti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.“** (*Efeziečiams 2, 10*) Čia kalbama apie dviejų krypčių darbus. Pirma, Dievas „sutvėrė mus Kristuje Jėzuje“. Antra, Dievas per mus atlieka kitą darbą, **„gerus darbus, kuriuos mes privalome atlikti“**. Kaip mes turėtume gyventi, kad Dievas mumyse ir per mus atliktų gerus darbus?

1. **Gyvenkite Šventąja Dvasia:** „Kol jie negaus Šventosios Dvasios, nesupras, ką Dievas gali per juos padaryti.“ (*Elena Vait. „Ye Shall Receive Power“*, p. 286)
2. **Gyvenkite visiškai atsidavę Kristui:** „Ta, kuris visiškai atsiduoda Dievui, ves Dievo ranka. ...jeigu [jis] mylinčia, pasitikinčia širdimi paklus kiekvienam Dievo valios reikalavimui, ...jam bus patikėta ypatinga užduotis.“ (*Elena Vait. „Apaštalų darbai“*, p. 211)

Atlikdami Dievo mums patikėtus darbus, mes augame tikėjimu, o mūsų dvasinės ir protinės galimybės vystosi. Netgi mūsų nesėkmės ir klaidos bus mums gera pamoka, nes suvoksime, kad jokios žmogiškos pastangos negali garantuoti sėkmės, jeigu už viso to nebus Dievo. „Žodžio skelbimas būtų nenaudingas be nuolatinio Šventosios Dvasios artumo ir pagalbos.“ (Elena Vait. „Su meile iš Dangaus“, p. 624)

Ne galybe, ne jėga

Pamokslininkai ir dvasinės literatūros rašytojai turi semtis įkvėpimo iš Šventosios Dvasios: „Jeigu Dievas dovanoja išgelbėjimą laikraščio straipsnio autoriui, tai kokią dvasią jaus skaitytojas?.. Bet jeigu straipsnio autorius visapusiškai nėra pasišventęs Dievui ir Jo šlovei, angelai su liūdesiu jaus to pasišventimo stoką. Jie nusigręš, o straipsnis neįkvėps skaitytojo. Tokiame straipsnyje nebus Dievo ir Jo Dvasios. Žodžiai būna geri, bet jiems trūksta palaimingos Dievo Dvasios.“ (Elena Vait. „Letters and Manuscripts“, t. 1, p. 532)

Šis principas galioja visoms užduotims, nesvarbu, ar tai būtų tarnystė, mokymas, vadovavimas misijos projektui, vaiko mokymas ar bet kas kita. „Sėkmingą darbą padaro ne žmonių jėga, bet galingas dangiškojo Proto veikimas, kuris, susijungdamas su darbininkais, padaro tą darbą tobulą.“ (Elena Vait. „Christian Service“, p. 260)

Netgi Jėzus iš Nazareto, gyvendamas žemėje, kiekvieną dieną pasitikėjo tik ryšiu su Dangumi. Kartą Jis paklausė vieną iš savo mokinių: „**Nejau tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas yra Manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro savuosius darbus.**“ (Jono 14, 10) Pažvelkite į apaštalą Paulių. Kaipgi jis pats vienas galėjo atlikti sava apimtimi neįmanomą evangelinę tarnystę? Štai jo atsakymas: „**Aš Įstatymu numiriau Įstatymui, kad gyvenčiau Dievui. Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane.**“ (Galatams 2, 19–20) Paulius atsisakė pritekiaus, asmeninės laisvės, leido Kristui vadovauti jo gyvenimui. Jis tai paaiškino taip: „**Juk nedirščiau ko nors pasakoti, ko Kristus nebūtų per mane nuveikęs, kad pagonys paklustų, žodžiu ir darbu, ženklų bei stebuklų galia ir Dievo Dvasios galybe.**“ (Romiečiams 15, 18–19) Visų svarbiausia – išlikti Kristuje!

Ir šiandien Dievas trokšta mums padaryti neįtikėtinų dalykų. Jo planai daug galingesni už mūsų žmogiškąsias galimybes. Ir tikrai turėdami nuolatinį ryšį per

maldą su Juo, mes galėsime įvykdyti Jo paruoštas užduotis. Viešpats kviečia kiekvieną iš mūsų: „Šaukis Manęs, ir Aš atsiliesiu! Pasakysiu tau nuostabių dalykų, paslapčių, kurių nežinotai.“ (Jeremijo 33, 3)

Malda Dievo Žodžiu

Žmogaus galimybių dėka galime pasiekti tikrai žmogiškų rezultatų.

„Mozė buvo išmokytas visos Egipto išminties ir tapo galingas žodžiais ir darbais... Mozė tikėjosi, kad jo broliai suprasią, jog Dievas per jį suteiks jiems išgelbėjimą, bet jie šito nesuprato... Jis [Dievas] išvedė juos, darydamas stebuklus ir ženklus Egipto žemėje, prie Raudonosios jūros ir per keturiasdešimt metų dykumoje.“

(Apaštalų darbu, 7, 22. 25. 36)

Brangus Tėve, padaryk mus nuolankius, kaip padarei nuolankų Mozę po daugelio metų, praleistų ganant avis. Mes žinome, kad per mus Tu gali daryti ženklus ir stebuklus, jei mumyse yra Šventoji Dvasia. Pripildyk mus troškimu eiti ten, kur veda Tu. Dėkojame Tau už Tavo dangiškąją jėgą.

Mes sutverti geriems darbams.

„Mes esame Jo kūrinys, sutverti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.“ (Efeziečiams 2, 10)

Viešpatie, padaryk mus Tavo įrankiais, gelbstinčiais ir laiminančiais mūsų artimuosius. Mes žinome, kad Evangelijos skelbimas priklauso nuo to, ar aš dirbu Dievui, naudodamasis savo žmogiškomis pastangomis, ar būtent Dievas veikia per mane, panaudodamas savo dieviškas galimybes? Mokyk mus tarnauti ne tik pasitikint savo jėgomis. Mes dėkojame Tau už pažadus panaudoti mus Tavo darbui. Laimink mūsų rankų vaisių.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir pašlovinkite Jį už gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeninių nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienes rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymai už vietinės bendruomenės: Melskitės už kasdienius bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giedojimu.

Siūlomoms giesmėms bendram giedojimui:

- „O Jėzau, imk už rankos“ („Edeno aidai, Nr. 146)
- „Te manyje išaukštintas bus Kristus“ („Edeno aidai“, Nr. 59)
- „Dieve, tebūna Tavo valia“ („Edeno aidai“, Nr. 107)
- „Mokyk tarnauti“ („Edeno aidai“, Nr. 104)
- „Jo laiku“ („Edeno aidai“, Nr. 121 A)
- „Globą ir apsaugą Dievas man žada“ („Edeno aidai“, Nr. 118)

10 DIENA

SIKIME ATSINAUJINIMO DRAUGE

„Ne galybe, ne jėga, bet Mano Dvasia, – skelbia Galybių Viešpats.“ (*Zacharijaus 4, 6*)

Ką toliau daryti? Trys dvasinio „perkrovimo“ žingsniai

Ar norite patirti dvasinį atsinaujinimą drauge su broliais ir sesėmis Bažnyčioje? Mes siūlome planą, kuris jau padėjo dvasiškai atsinaujinti ir sugražino viltį bendruomenėms Vokietijoje, Šveicarijoje, Didžiojoje Britanijoje, Tadžikistane ir JAV. Kai žmonės atsiduoda Jėzui ir meldžia Šventosios Dvasios palaiminimo, atsinaujinimas gali prasidėti bet kur – ir netgi šalyse, kuriose vyrauja tarybinė pasaulėžiūra. Pasimelskite, kad šiais metais jūsų bendruomenė arba maldos grupelė išgyventų dvasinį „perkrovimą“. Sudarykite planą, pakvieskite kitus į pagalbą ir paskirkite šio plano vykdymo laiką. Jums gali tekti pakeisti savo mintis dabartinės bendruomenės poreikiams. Norime iliustruoti tai Dekuterio miesto (Alabamos valstija, JAV) pavyzdžiu:

1. „Perkrovimas“

Skirkite kelias savaites arba mėnesius nuoširdžiai, tikslingai maldai, prašydami Šventosios Dvasios. Tuo pačiu tyrinėkite Šventąjį Raštą ir galbūt pasirinktą nedidelę dvasinę knygą.

Ruošdamiesi evangeliniam renginiui, Dekuterio miesto Bažnyčios nariai ėmė kartu melstis kiekvienos savaitos rytą po pusvalandį. Bendruomenė išplatino patarimus apie maldos svarbą, kai meldžiantis prašoma atsinaujinimo ir Šventosios Dvasios veikimo. Dvi savaitas vyko video seminaras, kurio metu buvo pasakojama apie Šventąją Dvasią. Pasibaigus seminarui, tikintiesiems buvo padalyta nedidelė knyga apie dvasinį atsinaujinimą. Buvo paprašyta perskaityti knygą per kitas šešias savaites (buvo parinkta knyga „Žingsniai asmeninio atsinaujinimo link“ („Steps to Personal Revival“)). Galima pasirinkti „Kelias pas Kristų“ arba savaitos Biblijos tyrinėjimo pamokas. Vėliau, po *Dešimties maldos dienų*, tikintieji meldė, kad jie atsinaujintų ir būtų kupini Šventosios Dvasios. Po to jie šventė maldos ir padėkos Dievui savaitą.

2. Asmeninių santykių „perkrovimas“

Melskitės už penkis žmones, kurie dar negirdėjo gerosios žinios. Vėliau susisiekite su jais, užmegzkite nuoširdžius, draugiškus santykius. Per tą laiką jums gali prireikti perskaityti ne vieną knygą apie maldą ir dvasinį atsinaujinimą. Įvertinkite galimybę drauge (po du) skaityti šią knygą siekiant palaikyti vienas kitą ir geriau suprasti turinį.

Antrojo etapo metu Dekuterio bažnyčios nariai grupelėmis po du pradėjo tyrinėti knygą „Keturiasdešimt dienų: maldos ir pasišventimas pasiruošiant Kristaus antrajam atėjimui“ (*Dennis Edwin Smith. „40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming“*). Ši patirtis paskatino žmones su didžiausiu džiaugsmu liudyti kitiems apie Jėzų. Kaip buvo pasiūlyta minėtoje knygoje, tikintieji pradėjo melstis už penkis pažįstamus žmones, kurie negirdėjo Evangelijos, arba už buvusius Bažnyčios narius. Vėliau buvo užmegztas ryšys su jais ir palaikomas bendravimas.

Viso to dėka pas Dievą atėjo nauji nariai, kurie priėmė krikštą. Tai buvo palaima ir jiems, ir tiems, kurie meldėsi. Pagalvokite, jei iš dešimties Bažnyčios narių kiekvienas melstųsi ir bendrautų su penkiais žmonėmis, tai padėtų bendrauti su penkiasdešimčia žmonių. Bažnyčia galėtų augti! Po keturiasdešimties dienų jūs galėtumėte pakviesti žmones, už kuriuos meldėtės, į pamaldas. Vėliau vertėtų pakviesti kiekvieną jų prisijungti prie mažos grupelės (pagal poreikį, tai gali būti Bibliją tyrinėjančios, sveikatos temas studijuojančios, ruošiančios sporto renginius ar kitokios grupelės). Jūs galite pakviesti šiuos žmones į evangelinius susitikimus. Nepamirškite į renginius eiti kartu su savo draugais, tuo padėsite jiems jaustis kaip namuose.

3. Bendravimas

Kiekvienas Bažnyčios narys gali pakviesti į evangelinius renginius tuos, už kuriuos jis meldžiasi. Galima pasiūlyti tyrinėti Bibliją mažoje grupelėje arba asmeniškai. (Jei kas nors iš šių žmonių nėra pasiruošęs tyrinėti Bibliją, pakvieskite juos į mažą grupelę, kurioje jiems bus įdomu; tai gali būti sportas, sveika gyvensena, įvairūs užsiėmimai arba visuomeniniai renginiai.)

Pasibaigus evangeliniam renginiui, Dekuterio miesto Bažnyčios nariai patyrė dvasinį atsinaujinimą ir užmezgė tvirtus santykius su Jėzumi. Šventoji Dvasia atliko darbą pakviestųjų širdyse. Dešimt žmonių nutarė pasikrikštyti (dar penki pasikrikštijo vėliau.) Šie vaisiai liudija apie maldos galią!

Ką gali jūsų bendruomenė?

Pasimelskite kartu ir sukurkite planą savo bendruomenei. „Visas dangus dirba, ir angelai trokšta bendradarbiauti su visais, kurie kuria planus, kad Kristaus atpirktos sielos išgirstų džiaugsmingą išgelbėjimo žinią. Angelai, tarnaujantys žmonėms, kurie turi paveldėti išgelbėjimą, kiekvienam šventajam sako: „Tau patikėtas darbas, kurį tu turi padaryti.“ (Elena Vait. „Testimonies for the Church“, t. 6, p. 433–434) **„Eikite ir, atsistoję šventykloje, skelbkite žmonėms visus šio Gyvenimo žodžius.“** (Apaštalų darbų 5, 20)

Dievas siunčia jus į pasaulį, lydėdamas savo pažadais: „Tai, ką jūs planuojate, nepasieksite nei galinga kariuomene, nei kitokiomis žmogiškomis jėgomis. Tai padarys tik Mano Dvasia! Aš, galybių Viešpats Visagalis, jums tai pažadu.“

Malda Dievo Žodžiu

Jūsų planus atliks Šventoji Dvasia

„Tai, ką jūs planuojate, nepasieksite nei galinga kariuomene, nei kitokiomis žmogiškomis jėgomis. Tai padarys tik Mano Dvasia! Aš, galybių Viešpats Visagalis, jums tai pažadu.“

(Žr. Zacharijo 4, 6; šiuolaikiškos vokiečių Biblijos „The German Hoffnung fur Alle“ vert.)

Brangus Tėve, Tu sakai, kad sėkmės nepasieksime žmogiškomis jėgomis. Meldžiame, atleisk, kad mumyse nėra Šventosios Dvasios. Atgailink mus, kad nebūtume abejingi kaip Laodikėjos bažnyčia. Pažadink mus, išgelbėk ir mus, ir mūsų artimuosius. Dėkojame Tau už pažadėtą amžinąjį džiaugsmą!

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite Dievui už gautąsias palaimas ir pašlovinkite Jį už gerumą.

Atgaila: Skirkite keletą minučių asmeninių nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už Jo atleidimą.

Dievo pamokymas: Paprašykite Dievą suteikti jums išminties sprendžiant kasdienes rūpesčius ir priimant sprendimus.

Malda už mūsų Bažnyčią: Paprašykite Dievą laiminti vietinių bendruomenių, regioninių Bažnyčios organizacijų ir Pasaulinės Bažnyčios veiklą.

Prašymai už vietines bendruomenes: Melskitės už kasdienes bendruomenės narių, jų šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko Dievo balsui išgirsti ir atsakykite Jam padėkojimu arba giedojimu.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

„Dangiškąją sėklą verkdami jei sėjam“ („Edeno aidai“, Nr. 172)

„Pasaulio šviesa jūs esate čia“ („Edeno aidai“, Nr. 176)

„Jūs kasdien aš sutinku“ („Edeno aidai“, Nr. 177 A)

„Žvakę uždek!“ („Edeno aidai“, Nr. 180)

„Yra pasaulyje vieta“ („Edeno aidai“, Nr. 185 A)

„Kai kartu mes esam“ („Edeno aidai“, Nr. 186 A)

„Nuostabus manęs laukia dangus“ („Edeno aidai“, Nr. 212 A)

Vertė Danielius Oželis (1–6)

Darius Dzedulionis (Įvada, 7–10)

Redagavo Romualda Adomaitytė-Chabarina